

HÜSEYN ARİFİN ŞEİRLƏRİ

Meşəbəyi.

Kef üstündə kefimizi
Gəldi, sordu meşəbəyi.
- Buyur!- dedik, atdan enib,
Bardaş qurdu meşəbəyi.

Qamçısını atdı sola,
Çantasını çəkdi dala.
Şirin-şirin, bala-bala
Bizlə vurdu meşəbəyi.

İsti kabab , təzə fətir.
Doymaq olmur,yenə gətir.
Bıqlarını arada bir
Eşib burdu meşəbəyi.

Altmışını verib yelə,
Düşməyibdir ruhdan hələ.
Qarşıdakı bir gözələ
Göz də vurdu meşəbəyi.

Yatdı biri -keflənərək,
Birini də yıxdı külək.
Hüseynlə axıradək
Möhkəm durdu meşəbəyi

Qədim Gəncə çinarları

Bir-birinə dayaq olur,
Qədim Gəncə çinarları.
Axşam-səhər oyaq olur
Qədim Gəncə çinarları

Yeri öpər, höyü qucaq,
Meh toxunar, ətir saçar,
Kölgəsini dosta açar,
Qədim Gəncə çinarları.

Vaxt dolanar fəsil-fəsil,
Dözümdə dağ, çəkimdə fil,
Hər küləkdən qopan deyil,
Qədim Gəncə çinarları.
Pıçıldaşan yarpaqları,

Nəğmə deyən dodaqları,
Necə oxşar qulaqları
Qədim Gəncə çinarları.

Çay boyu qatar-qatardı,
Əsrlərdən yadigardı,
Dünya görmüş babalardı –
Qədim Gəncə Çinarları.

Qocaldım

Gəzdim qarış -qarış ana torpağı,
Nə yaxında ,nə uzaqda qocaldım.
İsti ,soyuq heç var varmadım fərqi
Nə aranda , nə yaylaqda qocaldım.
Məlhəmdə dağ moruğu,bağ narı,
Hər kimsənin öz istəyi ,öz yarı.
Görməyəndə qədir bilən dostları
Çil-çırağlı ağ otaqda qocaldım.
Altmışımda zirvələri aşanda ,
Yaş on beşdi!- Söyləmişəm bu anda.
"Millət!" -deyə-satqın coşub-daşanda
Belə çağda ,belə xavta qocaldım.
Hüsyn Arifəm , yaxşılara yananam,
Ömür boyu yamanlara yamanam.
Sevinəndə -qoca ikən cavanam,
Qəmlənəndə -cavanlıqda qocaldım.

Xatırla məni!

Sevirəm çəməndə gülü-çiçəyi,
Gələndə ilk bahar xatırla məni!
Öpsün alınları dağlar küləyi,
Gələndə rüzigar xatırla məni!
Fəsillər dolanıb ,ötdükcə zaman,
Vaxt olur həyatda dəyişir insan.
Mən səni unudan deyiləm,inan,
Sən də, ey gözəl, xatırla məni.

Könül deyir:- Yaşa hələ

Səfərdəyəm, səfərimi
Vurmamışam başa hələ.
Arzularım, əməllərim
Toxunmayıb daşa hələ.

Dolanıb kəndi, şəhəri,
Dağlarda açdım səhəri.
Fikrim gəzir üfiqləri
Dönüb qızıl quşa hələ.
İlləri yola salmışam,
Şer yazıb, saz çalmışam
Ömür deyir: - Qocalmışam,
Könül deyir: - Yaşa hələ.

50 yaşı olanda

Dağ başına qar gəlir,
Yollar, izlər dar gəlir,
Dünən düşündüklərin
Bu gün sənə ar gəlir .
Yaş əllini aşanda

Sən dərsə gəlməyəndə

Düşür yadıma hərdən
Məktəb həyatında mən
Yoluna göz dikərdim,
Qəlbim sızlardı birdən
Sən dərsə gəlməyəndə...

Durub-durub anardım,
Gizli-gizli yanardım.
Neçə dostun içində
Özümü tək sanardım.
Sən dərsə gəlməyəndə...

Zəng səsi ucalardı,
Uşaqlar söz alardı.
Gözlərim boş masanda.
Fikrim səndə qalardı
Sən dərsə gəlməyəndə...
Dözməyib buna bəzən
Düşüb gah da həvəsdən
Nə danım həqiqəti,
Qaçardım mən də dərsdən
Sən dərsə gəlməyəndə...

Səni unuda bilmərəm

Ay dolanar, il dolanar
Səni unuda bilmərəm.

Könül yanar, can odlanır
Səni unuda bilmərəm.

Yaz üzülə, payız keçə,
İstər gündüz, istər gecə
Neçə gözəl gəlib keçə
Səni unuda bilmərəm.

Gözün saxladı sözümü,
Gözün ovladı gözümü
Unutmayınca özümü
Səni unuda bilmərəm....

ALİM VAR...

Alim var, kosmosa tutub üzünü,
Parlaq ulduzların batır içində.
Alim var, qırx ildir yumub gözünü,
“Poçt qutusu”nun yatır içində.

Alim tanıyıram, qoca Qafqazın
Çəşmə tək durulub dibindən çıxır.
Alim var, sol əli Salman Mümtazın,
Sağ əli Hübətın cibindən çıxır.

Alim var, görəndə gözlərin gülür,
Deyirsən: - Nə gözəl, nə mehribandır.
Alim var, dinəndə ətin tökülür,
Alim tanıyıram, Allah amanındır!..

Dünya fikir dünyasıdır

Heç bilmirəm başımdakı,
Hansı eşqin xülyasıdır.
Əhvalımı kim soruşub,
Halımı kim duyusudur.
Yarı yolda gəmim durur,
Qəm əridir möhnət yorur.
Ləpə döyür dalğa vurur,
Dərya hicran dünyasıdır.
Gəl qınama heç məni sən,
Başım bulud ayağım çən.
Mənə fikir çəkmə deyən,
Dünya fikir dünyasıdır

